

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 560/2024-34

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného SUCHÝ & PARTNERS s. r. o., Horná 13, Banská Bystrica, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Cob/84/2024 z 30. mája 2024 takto

rozhodol:

- Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Cob/84/2024 z 30. mája 2024 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Cob/84/2024 z 30. mája 2024 **zrušuje a vec vracia** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.
- Krajský súd v Bratislave **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **856,75 eur** a zaplatiť ich jeho právnenému zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

- Uznesením č. k. II. ÚS 560/2024-15 zo 7. novembra 2024 ústavný súd prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľa, doručенú ústavnému súdu 20. augusta 2024 (a autorizovanú 30. augusta 2024), ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé

súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu sp. zn. 6Cob/84/2024 z 30. mája 2024.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa v procesnom postavení žalobcu v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 56Cb/87/2023 (ďalej len „konanie na súde prvej inštancie“) domáhal určenia neplatnosti uznesení členskej schôdze špecifikovaného družstva.

3. Okresný súd uznesením zo 17. januára 2024 prerušil konanie do právoplatného skončenia konaní vedených na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-40Cb/76/2021 a sp. zn. B1-25Cb/74/2021 (ďalej len „uznesenie o prerušení konania“).

4. Sťažovateľ proti uzneseniu o prerušení konania podal odvolanie, ktorým navrhol toto uznesenie zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v pozícii odvolacieho súdu odvolanie sťažovateľa odmietol ako oneskorene podané s odôvodnením, že uznesenie o prerušení konania bolo právnomu zástupcovi sťažovateľa doručené do elektronickej schránky 30. januára 2024 a posledný deň lehoty pripadol na 14. február 2024, pričom sťažovateľ odvolanie podal 15. februára 2024, t. j. po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na jeho podanie.

6. Sťažovateľ nesprávnosť postupu odvolacieho súdu namieta poukazom na to, že v posledný deň lehoty zaslal súdu prvej inštancie e-mailom neautorizované odvolanie, ktoré následne autorizoval 15. februára 2024 a v tento deň ho aj do elektronickej schránky súdu prvej inštancie doručil. Z uvedeného dôvodu zastáva názor, že odvolanie podal včas.

7. Podľa názoru sťažovateľa o včasnosti podania odvolania svedčí aj uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 56Cb/87/2023-243 z 8. marca 2024, ktorým bola právnomu zástupcovi sťažovateľa uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 eur za spracovanie podania s odôvodnením, že odvolanie bolo doručené elektronicke e-mailom na adresu súdu prvej inštancie.

8. Vzhľadom na už uvedené tak sťažovateľ namieta správnosť záverov odvolacieho súdu, ktorý nezohľadnil skutočnosť, že odvolanie sťažovateľ zaslal v posledný deň lehoty na podanie odvolania a v nasledujúci deň dodatočne doručil autorizované odvolanie do elektronickej schránky súdu prvej inštancie.

II.

Vyjadrenie krajského súdu, zúčastnenej osoby a replika sťažovateľa

II.1. Vyjadrenie krajského súdu:

9. Krajský súd k ústavnej sťažnosti zaujal stanovisko podaním sp. zn. 1SprV/415/2024 zo 4. decembra 2024 (ďalej len „stanovisko krajského súdu“).

10. Krajský súd v doručenom stanovisku uvádza, že z elektronickeho spisu zistil, že proti uzneseniu o prerušení konania bolo sťažovateľom podané odvolanie. Krajskému súdu bola vec predložená 25. apríla 2024 s tým, že okresný súd v predkladacej správe uviedol ako deň podania odvolania 15. február 2024, ktoré sa nachádza na č. l. 236 až 239. Krajský súd si následne v elektronickeom spise overil, že uznesenie o prerušení konania obsahovalo správne poučenie o prípustnosti

odvolania a lehoty na jeho podanie, pričom právnomu zástupcovi sťažovateľa bolo uznesenie o prerušení konania riadne doručené do elektronickej schránky 30. januára 2024, ktoré si v uvedený deň prevzal, preto posledný deň lehoty na podanie odvolania pripadol na 14. februára 2024, ktorý je pracovným dňom.

11. K odvolaniu zaslaného e-mailom, na ktoré v ústavnej sťažnosti poukazuje sťažovateľ, krajský súd uvádza, že e-mailová správa zaslaná z e-mailovej adresy [REDAKOVANÉ] neobsahuje informáciu o prílohe podaného odvolania a túto neobsahuje ani text obsiahnutý v e-mailovej správe zo 14. februára 2024. V súvislosti s uvedeným krajský súd poukazuje na to, že toto podanie nebolo ani opatrené odtlačkom podacej pečiatky v zmysle čl. VI Prílohy č. 3 (Pravidlá používania pečiatok na súde) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, podľa ktorej sa všetky podania došlé súdu opatria odtlačkom podacej pečiatky, z ktorej by vyplývalo, že prílohou e-mailu zo 14. februára 2024 bolo aj odvolanie žalobcu.

12. Krajský súd následne poukazuje na to, že odvolanie žalobcu autorizované podľa osobitného predpisu bolo podané 15. februára 2024, ktoré sa nachádza na č. 1. 241 – 242 súdneho spisu), z ktorého odvolací súd pri sťažnosťou napadnutom rozhodnutí vychádzal. Sťažovateľom tvrdené podanie odvolania 14. februára 2024 je uvedené len ako príloha v e-maile odoslanom od odosielateľa [REDAKOVANÉ] ktorý bol doručený príjemcovi [REDAKOVANÉ] 15. februára 2024 o 13.53 h.

13. V dôsledku už uvedených skutočností tak krajský súd vyhodnotil odvolanie sťažovateľa ako oneskorene podané a napadnutým uznesením ho odmietol. V závere krajský súd uvádza, že ústavnú sťažnosť nepovažuje za dôvodnú.

II.2. Vyjadrenie zúčastnenej osoby:

14. Zúčastnená osoba svoje vyjadrenie k ústavnej sťažnosti ani ku dňu rozhodnutia ústavného súdu o ústavnej sťažnosti nedoručila.

II.3. Replika sťažovateľa:

15. Sťažovateľ v replike k vyjadreniu krajského súdu uvádza, že na podanej sťažnosti zotrváva a poukazuje na to, že odvolanie doručené 14. februára 2024 sa nachádza na č. 1. 232 elektronického súdneho spisu, pričom informácia o podanom odvolaní a jeho dodatočnom doplnení vyplýva aj z textu elektronického podania z 15. februára 2024 podaného v elektronickej podobe s autorizáciou podľa § 125 ods. 2 CSP. Podaniu odvolania v zákonnej lehote svedčí aj skutočnosť, že Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 56Cb/87/2024 z 8. marca 2024 rozhodol o povinnosti sťažovateľa zaplatiť súdny poplatok za spracovanie podania vo výške 20 eur.

III. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

16. Podstatou argumentácie sťažovateľa je porušenie ním označených práv sťažnosťou napadnutým uznesením krajského súdu, ktorým odvolanie sťažovateľa bolo odmietnuté z dôvodu oneskorenosti jeho podania.

17. Ústavný súd úvodom zdôrazňuje, že nie je ďalšou opravnou inštanciou všeobecných súdov, preto mu neprináleží preskúmať a hodnotiť správnosť záverov všeobecných súdov, pokiaľ neatakujú ústavnoprávnu rovinu. Do pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02 atď.).

18. Rozhodujúcim pre posúdenie správnosti alebo nesprávosti odmietnutia odvolania sťažovateľa bolo zodpovedanie otázky, či bolo neautorizované odvolanie sťažovateľa doručené v posledný deň lehoty na jeho podanie (14. februára 2024) e-mailom na adresu okresného súdu podatelnaosnr@justice.sk, a teda či autorizované odvolanie, ktoré prostredníctvom portálu slovensko.sk doručené súdu 15. februára 2024 bolo doplnením podania v zmysle § 125 ods. 2 CSP, alebo oneskorene podaným odvolaním.

19. Ústavný súd si v rámci súčinnosti podľa § 60 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyžiadal od sťažovateľa, ako aj Okresného súdu Nitra zaslanie úplnej e-mailovej komunikácie zo 14. februára 2024. Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 23. júna 2025 doručil požadovanú e-mailovú komunikáciu, z ktorej ústavný súd zistil, že súčasťou e-mailovej správy sťažovateľa bola aj príloha vo formáte .pdf označená ako „Odvolanie voči uzneseniu“, ktorá bola odoslaná z e-mailovej adresy [redacted] na e-mailovú adresu podatelnaosnr@justice.sk o 22.03 h.

20. Z podania okresného súdu sp. zn. Spr 651/25 z 30. mája 2025 [textácia sprievodného listu znie takto: „... v prílohe zasielam v listinnej podobe úplnú e-mailovú komunikáciu sťažovateľa zo dňa 14. februára 2024, týkajúcu sa konania sp. zn. 56Cb/87/2023, vrátane prílohy (odvolanie žalobcu zo dňa 14. 02. 2024)“] ústavný súd zistil, že na e-mailovú adresu podatelnaosnr@justice.sk bola 14. februára 2024 o 22.04 h doručená e-mailová správa z adresy [redacted], ktorá obsahuje rovnakú textáciu, ako e-mailová správa sťažovateľa zo 14. februára 2024, súčasťou ktorej bola aj sporná príloha. Okresný súd doručil ústavnému súdu e-mailovú komunikáciu aj s nadväzujúcim vláknom zahŕňajúcim internú komunikáciu okresného súdu z 15. februára 2024, ktorou došlo k preposlaniu tohto e-mailu sťažovateľa z adresy [redacted] príjemcovi [redacted] z ktorej vyplýva, že súčasťou e-mailovej komunikácie je aj príloha vo formáte .pdf, označená ako „Odvolanie voči uzneseniu“, t. j. totožne označená príloha, ako bola označená príloha priložená k e-mailu sťažovateľa.

21. O doručení elektronického podania sťažovateľa okresnému súdu svedčí aj uznesenie okresného súdu, ktorým sťažovateľovi uložil povinnosť zaplatiť poplatok vo výške 20 eur za spracovanie podania. Nakoniec skutočnosť, že odvolanie doručené okresnému súdu 14. februára 2024 tvorí

súčasť listinného súdneho spisu (č. l. 232), uviedol okresný súd aj v komunikácii s krajským súdom po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie (oznámenie z 29. novembra 2024).

22. Ústavný súd tak na základe získaných podkladov považuje za nepochybné, že sťažovateľ 14. februára 2024 (t. j. v posledný deň lehoty na podanie odvolania) e-mailom doručil okresnému súdu neautorizované odvolanie.

23. K obrane krajského súdu o tom, že pri posudzovaní včasnosti podania odvolania vychádzal z predkladacej správy okresného súdu (v ktorej absentovala informácia o tom, že sťažovateľ doručil 14. februára 2024 neautorizované odvolanie) a absentoval aj odtlačok podacej pečiatky okresného súdu na odvolaní doručenom 14. februára 2024, ústavný súd uvádza, že krajským súdom uvádzané pochybenie okresného súdu nemôže zhojiť objektívne nesprávne posúdenie otázky včasnosti podania odvolania sťažovateľa.

24. V zmysle platnej úpravy sťažovateľ mohol využiť na elektronické podanie odvolania aj e-mailovú komunikáciu a, prihliadnuc na § 125 ods. 2 CSP, mohol podanie vo veci samej podať aj ako neautorizované. Pre zachovanie lehoty je následne rozhodujúce, či sťažovateľ toto podanie doručí v autorizovanej forme v 10-dňovej lehote. Ako už bolo uvedené, k podaniu odvolania sťažovateľom došlo v zákonnej lehote (elektronické neautorizované podanie bolo doručené na e-mailovú adresu podateľne okresného súdu 14. februára 2024 o 22.04 h), pričom podanie sťažovateľa doručené okresnému súdu nasledujúci deň je potrebné posudzovať podľa § 125 ods. 2 CSP. Keďže krajský súd na autorizované odvolanie sťažovateľa doručené okresnému súdu 15. februára 2024 neaplikoval § 125 ods. 2 CSP, nesprávne odvolanie odmietol ako oneskorene podané, čím došlo k porušeniu sťažovateľom označených práv. Preto ústavný súd vyhovel ústavnej sťažnosti sťažovateľa (bod 1 výroku nálezu).

25. Po vrátení veci bude úlohou krajského súdu opätovne posúdiť otázku včasnosti podaného odvolania sťažovateľa, zohľadniac všetky skutkové okolnosti prípadu.

IV.

Náhrada trov konania

26. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania pred ústavným súdom v celkovej sume 856,75 eur (bod 3 výroku nálezu).

27. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 je 343,25 eur a hodnota režijného paušálu je 13,73 eur. Sťažovateľovi priznal náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2024 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti). Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľa zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože právny zástupca sťažovateľa je platiteľom tejto nepriamej dane. Pri určení výšky jej sadzby postupoval podľa § 27 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), v zmysle ktorého sa pri zmene sadzby dane použije pri každom vzniku daňovej povinnosti sadzba dane, platná v deň vzniku daňovej povinnosti. Keďže daňová povinnosť právnomu zástupcovi sťažovateľa vznikla dňom dodania služby (§ 19 ods. 2 zákona o DPH), pri úkonoch právnej služby realizovaných

a vyúčtovaných do 31. decembra 2024 použil ústavný súd sadzbu dane z pridanej hodnoty vo výške 20 %. Náhrada trov so zvýšením o 20 % DPH predstavuje celkom sumu 856,75 eur.

28. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu